

Î N C H E I E R E

14 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Maria Ghervas

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul lui Georgy Marzhina, avocatul Serghei Mocanu împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2017,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Georgy Marzhina împotriva societății pe acțiuni „Moldovagaz” cu privire la contestarea actului administrativ,

c o n s t a t ă :

La 13 martie 2015 Georgy Marzhina a depus cerere de chemare în judecată împotriva societății pe acțiuni „Moldovagaz” (în continuare – SA „Moldovagaz”) cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că, este proprietarul apartamentului XXXXX.

Relevă, că la 01 septembrie 2014 reprezentanții SA „Moldovagaz” au demontat contorul de evidență a consumului de gaze naturale, iar la solicitarea ultimilor, acesta a fost prezentat pentru expertizare la SRL „Cexin” și ca urmare, prin raportul nr. 690 din 02 septembrie 2014 s-a constatat că contorul de evidență a consumului de gaze naturale nu a fost supus intervențiilor, iar sigiliile nu au fost manipulate.

Afirmă că, contrar raportului respectiv, prin decizia Comisiei SA „Moldovagaz” din 14 noiembrie 2014 i-a fost aplicată sancțiune pentru încălcarea clauzelor contractuale în sumă de 49567,88 de lei.

Consideră că decizia nominalizată contravine prevederilor Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin hotărârea Consiliului de administrare al ANRE nr. 415 din 25 mai 2011.

Susține că la 04 februarie 2015 s-a adresat cu cerere prealabilă prin care a solicitat anularea deciziei nominalizate, însă nu a primit niciun răspuns.

În urma concretizării cerințelor, solicită anularea deciziei nr. 05 din 14 noiembrie 2014 emisă de SA „Moldovagaz” privind încălcarea de către consumatorul final al clauzelor contractuale și încasarea cheltuielilor de judecată.

Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău prin hotărârea din 22 aprilie 2016 a admis acțiunea, a anulat decizia nr. 5 din 14 noiembrie 2014 emisă de SA „Moldovagaz” privind încălcarea de către consumatorul final al clauzelor contractuale, a încasat de la SA „Moldovagaz” în beneficiul lui Georgy Marzhina cheltuielile de judecată în sumă de 5340 de lei și 1280 de ruble rusești, echivalentul în lei conform cursului oficial al BNM la momentul executării hotărârii.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 09 noiembrie 2016 a admis apelul declarat de către SA „Moldovagaz”, a casat hotărârea Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 22 aprilie 2016 și a restituit cauza spre rejudecare, în aceeași instanță în alt complet de judecată.

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani prin hotărârea din 01 august 2017 a respins integral cererea de chemare în judecată depusă de Georgy Marzhina împotriva SA „Moldovagaz” cu privire la anularea deciziei nr. 05 din 14 noiembrie 2014 privind încălcarea de către consumatorul final a clauzelor contractuale și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prima instanță a reținut că, SA „Moldovagaz” întemeiat a emis decizia prin care a constatat încălcarea de către consumatorul final al clauzelor contractuale care au dus la înregistrarea incompletă a consumului de gaze, deoarece din raportul de constatare tehnico-științifică rezultă că pe corpul echipamentului de măsurare s-au depistat urme locale de reminiscență magnetică și că caracteristicile construcției acestui echipament de măsurare permit influențarea lui prin utilizarea unui magnet, iar de admiterea oricărei influențe este responsabil numai consumatorul final, care și este proprietarul locului de consum, ultimul avînd obligația să se abțină de la orice acțiuni care duc la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a consumului de gaze naturale și să nu influențeze echipamentul de măsurare cu diferite mijloace tehnice în scopul denaturării rezultatelor măsurării volumelor de gaze naturale consumate.

Totodată, instanța a menționat că prezența magnetismului a fost depistată prin raportul de constatare tehnico-științific nr. 690 din 02 septembrie 2014, iar raportul de constatare tehnico-științific nr. 11222 efectuată în cadrul examinării cauzei este datat cu 30 decembrie 2015, astfel cu timpul reminiscența magnetică dispare, fiind un procedeu fizic care nici prin probe juridice sau nici prin voința părților nu poate fi combătut.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 27 septembrie 2017 a respins apelul declarat de Georgy Marzhina și a menținut hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani din 01 august 2017.

La 10 ianuarie 2018 reprezentantul lui Georgy Marzhina, avocatul Serghei Mocanu a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2017, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii în sensul formulat.

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu hotărârile recurate, invocând că contrar dispozițiilor pct.119-120 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin Hotărârea Consiliului de administrație al Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 415 din 25 mai 2011 (în continuare – Regulamentul ANRE), operatorul de rețea a efectuat controlul echipamentului de măsurare în lipsa consumatorului final sau al reprezentantului acestuia.

Consideră că decizia contestată este contrară pct.128 și pct.129¹ din Regulamentul ANRE.

Menționează că recurentul nu a fost citat pentru ședința de judecată din 27 septembrie 2017, fiind încălcate dispozițiile art. 104 și art. 105 din Codul de procedură civilă, precum și principiul contradictorialității.

Potrivit art. 431 alin.(2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul de admisibilitate constată că din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul comunicării deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2017 (vol.1, f.d. 241-250), însă aceasta a fost expediată participanților la proces prin scrisoarea de însoțire cu nr. de ieșire 15104 din 17 octombrie 2017 (vol.1, f.d. 251), iar recursul a fost declarat la 10 ianuarie 2018, fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe cererea de recurs (vol.2, f.d.1-6). Prin urmare, calea de atac se consideră exercitată în termen.

Alegațiile invocate în recurs precum că, contrar dispozițiilor pct.119-120 din Regulamentul ANRE, operatorul de rețea a efectuat controlul echipamentului de măsurare în lipsa consumatorului final sau al reprezentantului acestuia, nu pot fi reținute, deoarece din actul de constatare a încălcării clauzelor contractuale din 01 septembrie 2014 (vol.1, f.d.5) se conchide că la examinarea echipamentului de măsurare a fost prezent Margină Petru în calitate de reprezentant al consumatorului final, aplicând semnătura olografă în acest sens.

Nu pot fi reținute și cele invocate în recurs precum că, decizia contestată este contrară pct.128 și pct.129¹ din Regulamentul ANRE, deoarece decizia contestată a fost emisă în temeiul actului de depistare a încălcării clauzelor contractuale (vol.1, f.d.5) care nu a fost contestat de recurent, or în conformitate cu pct. 128 din Regulamentul ANRE, actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale și/sau concluziile raportului constatării tehnico-științifice, concluziile raportului verificării metrologice de expertiză, rezultatele examinării de către furnizor a altor factori, pot servi furnizorului drept bază pentru luarea deciziei privind încălcarea clauzelor contractuale de către consumatorul final, dacă acestea indică circumstanțele și mijloacele ce au condus la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a volumului de gaze naturale consumat. Se interzice furnizorului aplicarea prevederilor prezentului Regulament aferente încălcării de către consumatorul final a clauzelor contractuale în cazul în care nu a fost stabilită modalitatea prin care consumatorul final a încălcat clauzele contractuale care au condus la neînregistrarea sau la înregistrarea incompletă a consumului de gaze naturale.

Cu referire la alegațiile din recurs precum că, recurentul nu a fost citat pentru ședința de judecată din 27 septembrie 2017, fiind încălcate dispozițiile art. 104 și art. 105 din Codul de procedură civilă, precum și principiul contradictorialității, instanța de recurs menționează că instanța de apel a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată reprezentantului recurentului Georgy Marzhina, avocatul

Serghei Mocanu fapt confirmat prin avizul de recepție nr. DS2000922065AS (vol.1, f.d.231), ceea ce este opozabil și recurentului Georgy Marzhina, or în conformitate cu art. 102 alin. (4¹) în raport cu art. 75 alin. (4) din Codul de procedură civilă, participanții la proces înștiințați în mod legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară.

Mai mult, reprezentantul recurentului fiind legal citat despre data, ora și locul examinării cauzei, urma să dea dovadă de diligență și să întreprindă măsuri în vederea susținerii poziției sale în proces, or potrivit jurisprudenței CtEDO în cauza *Van Harn contra Germaniei (cererea nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007)* Curtea a reiterat că, ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție.

Totodată, cele invocate de reprezentantul recurentului, instanța de recurs le apreciază ca fiind declarative, neavând suport probator.

Instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs în esența lor constituie o apreciere a probelor și o interpretare a normelor de drept efectuate de reprezentantul recurentului care nu pot fi puse la baza recursului, însă toate acestea au fost deja supuse examinării minuțioase și aprecierii juste de către instanțele inferioare prin prisma art. 130 și art. 139 din Codul de procedură civilă, în raport cu dispozițiile art. 24 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și respectiv nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs, iar normele de drept incident speței au fost interpretate elocvent și aplicate corect de către instanțele inferioare prin prisma circumstanțelor importante ale cauzei.

Completul de admisibilitate concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, deoarece recursul devolvează exclusiv circumstanțe de drept ale cauzei, iar reprezentantul recurentului nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel, iar forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii ar putea fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel, însă asemenea temei nu se regăsește în art. 432 din Codul de procedură civilă aplicabil recursului.

Mai mult, completul de admisibilitate relevă că Georgy Marzhina a depus cererea de recurs, după ce a avut posibilitate de a fi auzit de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care au avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr. 21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanțele inferioare au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate și au aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție în mod unanim ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de

reprezentantul lui Georgy Marzhina, avocatul Serghei Mocanu, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

A considera inadmisibil recursul declarat de reprezentantul lui Georgy Marzhina, avocatul Serghei Mocanu împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2017, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Georgy Marzhina împotriva societății pe acțiuni „Moldovagaz” cu privire la contestarea actului administrativ

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Maria Ghervas